

Dört Duvar Arasında

– kul mehmet · 13 Haziran 2014

DÖRT DUVAR ARASINDA

Oturuyoruz hayatın dört duvarı arasında. İnsanları seyrediyoruz, insanlarda bizleri seyrediyor. Kimimiz hapishanede yaşamış gibi, kimimizde nerede olduğunu bilmeden yaşıyor, kimi ise hafiften gülümsüyor. Gerçi hepimiz kendi hapishanemizde yaşıyoruz istemesek te. Yaşadığımız ağır yükümlülükle yaşamın içinde savaşıyoruz.

Kimi zaman sevda bağlarımıza kor ateş düşer, gönlümüz yanar sevda ile sevdiğimizize ya kavuşuruz, ya da kor alev yanarız.

Veyahut ta aradığımız sevdayı, gönlümüzü yakacak olan sevdayı ararız bulmak için adım adım, fersah fersah. Ararız yüreğimizi sevda ateşi ile yakacak olanı yüreğimize aşkı sevdayı ilmik ilmik saracak, bizi mutluluğa götürececek olan sevgiliyi. İsteriz ki gönlümüze saraylar, kursun gönül tahtımıza otursun.

Küskün bakan gönlümüzü bizimle barıştırsın, karalar başına başlamış olan yas tutan gönlümüzün penceresini açsın, dünya ile irtibatı kurdurmasını arzu ile bekleriz ararız.

Gönül bahçemizde, yetiştirdiğimiz güller solmadan sevdiğimiz yâre koklatalım, koklatalım ki yeniden yetişsin, çeşit çeşit laleler sümbüller laleler.

Kolay değildir bu hayatta yaşamak, yaprak yaprak açılan gönül sarayımızda uçuşan hülyalar kurmaya çalışmak, onun gerçekleşmesi için gayret sarf etmek peşinden koşmak kolay değildir aslında.

Sevda bahçesinde yar senin için güller yetiştirdim
Gelip koklamasını istedim ona taktim için beklerim
Gönlü kapımı sana açtım gönül kapımın sahibi neredesin
Yalnızlığı Allah düşmanıma vermesin

Bu gönül sensiz hayatı neylesin
Tatsız aş su neylesin,
Akılsız başa söz ne söylesin
Gel ey sevgili nerede isen gel gel de gönlümüz gülsün
Yalnızlığı Allah düşmanıma vermesin
Mehmet Aluç